

Ročník VI.

28. 5. — 10. 6. 2017

ACTIO č. 9 IN BASILICA

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n. T-Sever

KRÁĽOVSTVO V BLAHOSLAVENSTVE O TÝCH, ČO DBAJÚ O POKOJ

„Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi“ (Mt 5, 9).

Knieža pokoja, Syn Boží – toto blahoslavenstvo sa vzťahuje predovšetkým na Ježiša. On je prvým, ktorý niesol pokoj, On spojil obe časti ľudstva, pretože zboril stenu, ktorá ho rozdeľovala – nepriateľstvo. Pokoj šíriaci, to je Ten, ktorý visí na kríži so široko rozopätými ramenami, mocný Boh, spravodlivý Sudca.

Na púšti nášho života nič nie je také naliehavo potrebné ako ľudia, ktorí prinášajú pokoj. Celý svet, ba aj neveriaci ľudia, sú ochotní vyhlásiť ich za Božích synov. Len aby zavládol pokoj, lebo žijeme v nepokojných časoch, možno dokonca povedať, že vo vojne, a to práve tak vo vojne zbraní, ako aj vo vojne ekonomickej, politickej i názorovej. Nepokoj a vojna sú dennými spoločníkmi nášho života v oblasti informácií v médiách, ako aj v každodennom zápasení s ťažkosťami života, politickými názormi, ekonomickými koncepciami.

Avšak na púšti dnešného sveta to, čo človeka najviac znepokojuje, čo ho oberá o radosť, nie je priamo vojna, ale dezorientácia. Ba ani v situácii vojnového konfliktu človek nevie, na čej strane stáť, kto má pravdu, ako sa zachovať, aké stanovisko zaujať, čo povedať a čo robiť. Dnešný človek chodí po smutnom a nepokojnom svete a kladie si otázku: Čoho sa držať?

Nevyhnutne potrebujeme jasné svetlo, aby sme videli ľudí, ktorí šíria pokoj,

„zmierovateľov“. Pavol musel zanechať svet, pokoj našiel na púšti!

Nepokoje a dezorientácia panovali na svete aj v časoch, keď žil Ježiš. V tých časoch nášho Pána sa dokonca nevedelo, o čo ide, keď sa hovorilo „pokoj“. V jeho časoch „pokoj rímsky“ bojoval s hebrejským „šalomom“ a ani sami Židia nevedeli, na ktorej strane je pravda. „Rímsky pokoj“ znamenal stav bez vojny, poslušnosť zákonu, ktorý stanovil človek s cieľom zabezpečiť hospodársky úspech. A „hebrejský šalom“, to je vernosť Bohu, hľadanie a realizovanie Božieho úmyslu, Božieho poriadku na svete. Dobré o tejto túžbe po pokoji hovorí autor Žalmu 4, keď človek volá k Bohu s otázkou: „Kto nám ukáže šťastie?“ Teda: Kto dovolí uzrieť to dobro, ktoré videl Boh, keď stvoril svet? (A Boh videl, že je to dobré.) Šalom – to je hľadanie Božieho zámeru, Božej vôle.

Počas tohto zápasu sa objavil zmŕtvychvstalý Pán, ktorý ukázal učeníkom svoje rany a povedal: „Pokoj vám“ – prebodnutý Baránok, ktorý žije. Aký to paradox! Vec nemožná pre človeka, ale nie pre Boha. V pozdravení Zmŕtvychvstaleho k učeníkom vo večeradle nie je žičenie pokoja, nie je to bežný, zvyčajný pozdrav, ale oznámenie pokoja. Ježiš hovorí: Takto vyzerá pokoj, takto vyzerá človek, ktorý prináša pokoj: je zabitý, ale žije. Nie je to azda akési najhlbšie tajomstvo sveta, ktoré svet nie je v stave pochopiť? Nie je to azda posolstvo bohatým tohto sveta, ktorí sa po svojom snažia o pokoj?

Bez Ježiša nebude pokoja, lebo iba v ňom

sú život a smrť zjednotené. Iba on jediný je Pánom nad životom a smrťou.

Ako veľmi svet potrebuje Ježiša! Dnešní tvorcovia pokoja (ale nie šíritelia pokoja) nie sú predovšetkým politici, mieroví aktivisti, mediátori alebo obyčajní ľudia, ktorí sa snažia vo svojom okolí nevšímať si nedorozumenia, ktorí sú pohodoví a nevybojní. Šíritelia pokoja, to sú predovšetkým ohlasovatelia Ježiša, apoštoli Kniežaťa Pokoja, ktorých možno rozpoznať po ovocí – a tým ovocím je pokoj. Šíriteľmi pokoja sú ľudia zhromaždení na Eucharistii, ktorí si dávajú znak pokoja, to sú ľudia, ktorí celebrujú eucharistiu, Slovo, ktoré sa stáva telom, ktoré sa stáva telom Krista, čiže aj Cirkvou. V stretnutí Cirkvi k zhromaždeným pri Eucharistii prichádza pokoj. Celebrovanie eucharistie je činením pokoja – a, žiaľ, niet inej cesty! **Niet pokoja bez Ježiša!**

Šalom a pax doteraz ešte neuzavreli medzi sebou mier. Stále medzi nimi pokračuje boj, stále v tej vojne hynú ľudia. Pri hľadaní pokoja sa človek stále zmieta medzi tým, čo je cisárovo, a tým, čo je Božie. A na tej púšti plnej vojen a nepokoja stojí zmŕtvychvstálý Ježiš, ktorý ukazuje svoje rany a hovorí: „Pokoje vám!“

Zastavme sa ešte pri Márii, Matke pokoja, lebo je Matkou Ježiša. Posadme sa k Márii vo večeradle Zoslania Ducha Svätého, ale nie vo chvíľach očakávania, plných neistoty

a obáv, ale vo chvíli, keď apoštoli, naplnení Duchom Boha, vyšli ohlasovať Ježiša a Mária ostala sama – plná pokoja. Mária nehlásala slová, nebola apoštolkou. Ona rozjímalá vo svojom srdci a čoraz viac milovala. Mária sa uprostred sveta stávala láskou svojho Syna, láskou k človeku, láskou, ktorá zahrnuje všetky vojny a nepokoje láskou ticha, ale až šialene mocnou. Láskou, ktorá vidí záchranu pre svet. Žena v tej chvíli odišla na púšť, kde bolo jej miesto. Zastavme sa pri Márii práve vtedy; pri Márii, ktorá kontempletuje Boží pokoj rozlievajúci sa po celej zemi. Pri Márii a Matke Cirkvi, spoločenstva veriacich, ktorí si vo svojich domoch lámu chlieb a opakujú slová jej Syna: „...vezmite a jedzte, toto je moje telo, to je moja krv...“ Matka pokoja vychádza na púšť sveta, aby kontempletovala svojho Syna, Kráľa pokoja.

Hľadáme ľudí oddaných Kristovi. To oni sú tými, čo „činia pokoj“. Hľadáme tých, čo ohlasujú Ježiša. Každý z nich to robí po svojom, jedni nahlas, iní ticho, jedni v pohybe, iní na jednom mieste. V nich stretneme „Božieho Syna“.

Svätý Pavol, ktorý prinášaš pokoj, oroduj za nás!

*In: Piotr Włodyga OSB, biblista z opátstva v Tyńci.
Preklad J. Melková*

Úmysly Apoštolátu modlitby na mesiac jún

Všeobecný: Prosme, aby sa predstavitelia národov rozhodne zasadzovali za skončenie obchodovania so zbraňami, ktoré spôsobujú smrť mnohých nevinných obetí.

Úmysel KBS: Aby nám Duch Svätý pomohol spoznať, čo je dobré a čo zlé; posilnil nám vôľu konať dobro a odmietať zlo.

Obsah letných kántrových dní (streda 31. máj, piatok 2. jún, sobota 3. jún):
Prosby za jednotu kresťanov alebo za duchovné povolania.

Svätý Maxim, biskup – 29. máj

Brat Maxim, trevírsky biskup, chcel byť statočný rytier Cirkvi, ktorej Matkou je Mária ako

Matka mystického tela svojho Syna. Zamiloval si Majstra Ježiša a jeho nevestu Cirkev. Stál po jej boku, strážil čistotu viery a zato mu bolo nemálo trpieť od bludárov ariánov v 4. storočí. Sedemkrát ho zbili skoro na smrť a sedemkrát ho vyhnali z biskupstva. Ako to zvládal?

Vždy sa díval na Spasiteľa na kríži a na sedembolestnú Matku Máriu pod krížom. Ona trpela za nás so Synom, aby sme boli vykúpení. Keď ho vyhnali za mesto, ona išla s ním. Stála aj pri päte kríža, vydržala celú veľkopiatočnú drámu. Keď Maxima ariáni vyhnali z biskupského kostola, kázal v lese, na poli, všade tam, kde stretával duše. Takto sa prihovárал k svojim veriacim: „Ak vám dnes môžem kázať, tak počujte ma, bratia a sestry: So Sedembolestnou vydržíte svoj osobný *Veľký piatok*! Syn nám ju daroval, aby sme sa my darovali jej. Koho ona pritúli, ten sa nikdy nestraší! Nech je „sedemkrát“, t.j. v plnosti zvelebená Matka Sedembolestná!“

Spracovala A. Mydlová

Modlitba svätého Augustína k Duchu Svätému

Buď mi dychom, Duchu Svätý, urob moju myseľ svätou.
Buď hybnou silou môjho života,
posväť moje činy.

Buď, Duchu Svätý, cieľom mojich túžob,
daruj mi svätú lásku.
Buď mi silou, Duchu Svätý, daj mi svätú odvahu.
Buď mojou ochranou, Duchu Svätý,
nech sväto skončím svoj život.

SVIATOK ZOSLANIA DUCHA SVÄTÉHO

50 dní po Veľkej noci slávime ďalší z troch najväčších sviatkov cirkevného roka. Nemám v úmysle vysvetľovať učenie Cirkvi o Duchu Svätom, chcem iba stručne poukázať na veľkosť a dôležitosť tohto sviatku, toho vznešeného tajomstva našej viery.

Cez Vianoce si pripomínáme nášho nebeského Otca, že nám poslal svojho jednorodeného Syna. Cez Veľkonočné sviatky si uctieваме nekonečnú lásku Božieho Syna v jeho diele vykúpenia a zmŕtvychvstania. Cez svätodušné sviatky oslavujeme príchod tretej božskej osoby, Ducha Svätého, ktorý v čase Turíc zostúpil na apoštolov, ktorí boli zhromaždení pri modlitbe. Zjavil sa im za silného vetra v podobe ohnivých jazykov nad každým z nich (Sk 2,1 – 13).

Duch Svätý je tretia božská osoba v podstate jedného Boha, je opravdivý Boh s Otcom i Synom a vychádza od obidvoch od večnosti. On nás posväčuje a činí nás deťmi Božími. Bez jeho milosti sami nič spasiteľného neurobíme. Prosme ho, aby aj k nám zostúpil a potrebnou silou nás vyzbrojil ako apoštolov.

Ak pozorne čítame Sväté písmo (aj Starý zákon), zistíme, že je tu stále reč o Duchu Svätom. On je ten, ktorý koná, dáva život, rozdeľuje dary, charizmy a utvára spoločenstvo. Zoslanie Ducha Svätého v deň Turíc je pre Cirkev okamihom jej zrodenia. Apoštoli, učenci, tí, ktorí poznali Ježiša, ktorí mu uverili a nasledujú ho, sú naplnení jeho Duchom. Môžeme teda povedať, že charakteristikou Cirkvi je spoločenstvo tých, ktorí sú naplnení

Duchom Svätým. Cirkev má byť miestom, kde si ľudia navzájom rozumejú. V poslednom období (pár desiatok rokov) sa však javí, akoby Duch Svätý – tretia božská osoba bola takmer zabudnutá. Popritom sa Cirkev neustále snaží vyznávať vieru v Ducha Svätého a prosíť ho o dary: **dar múdrosti, dar rozumu, dar rady, dar sily, dar poznania, dar nábožnosti, dar bázne voči Bohu.**

Turíčne udalosti opisované v Novom zákone možno ponímať ako protiklad stavania Babylonskej veže (Genesis). Ľudia už raz chceli vybudovať civilizáciu bez Boha. Za túto pýchu boli potrestaní. Stratili schopnosť navzájom sa dohovoriť a rozumieť si. Došlo k pomäteniu jazykov. A tento „babylon“ ide s ľudstvom po všetky generácie až dodnes. Ľudia si naozaj pomaly prestávajú rozumieť. Nemáte v súčasnom svete, v ktorom žijeme, pocit stavby Babylonskej veže?

Pravdepodobne aj vy ste sa stretli v rodine, s priateľmi pri rozhovoroch o nedorozumeniach v súčasnom spoločenskom živote. Pri jednej takejto debате jeden z účastníkov to chcel vtípne ukončiť a povedal: „Dajte tomu pokoj. Boh je vysoko, Kristus a Cirkev patria do histórie.“ Po chvíľke ticha istý mladý človek poznamenal: „Možno je to tak, no Duch Svätý je tu s nami po všetky dni až do konca. Skúste takto rozmyšľať.“

Apoštoli boli jednoduchí ľudia – rybári, remeselníci, a dokázali získať svet pre Krista, pretože prijali Ducha Svätého. Oni boli nástrojmi a On bol ten, ktorý tvoril. Ak sa vám aj bude zdať, že z tohtoročnej slávnosti Zoslania Ducha Svätého odchádzate naprázdno, otvorte oči a vnímajme aj veci, ktoré sú nepatrné. Možno práve v nich a vďaka nim zistíme, že darov Ducha Svätého vôbec nie je málo. Nechajme sa viesť aj drobnosťami a uvidíme, že ľudia okolo nás to budú vnímať a snáď aj meniť sa a zotrvať v priateľstve s Bohom. A my s nimi

Spracoval Ján F.

Obr.: <http://www.desertbread.org/185/celebrating-pentecost-sunday>

Ľudské srdcia prežívajú v súčasnosti hlad. Všetkého majú málo, stále im niečo chýba, stále sú nespokojné. Túžia po tom, čo majú ich kolegovia alebo susedia, a cítia nepravosť, ktorá ich bolí, ale nevedia, čo s ňou majú robiť. Preto sú jednoducho jej otrokmi a zabúdajú na to, že sa môžu proti tejto skaze brániť. Liekom na nepravosť a závisť je vďačnosť. Vďačnosť je zbraňou, ktorá nás chráni pred jedom chamtivosti a otvára nám oči. Vďačnosť nám dovoľuje prežívať slobodu srdca a umožňuje nám privinúť sa bližšie k Bohu. Boh je Otec, ktorý túži držať nás vo svojich rukách a privinúť si nás k srdcu. Ale hriech také spojenie nedovoľuje. S chamtivým srdcom sa nemôžeme tváriť, že máme blízko k Bohu a že sme jeho dôverníkmi. To, že je naše srdce nepokojné, je dar. Tento nepokoj je odpoveďou na Božie volanie. Treba ho však správne usmerňovať. Naše srdce sa upokojí len vtedy, keď mu dovolíme spočívať v srdci nášho Boha. Ak sa budeme náhlieť za mamonou, pokoj nedosiahneme.

Niekedy sme takí chorí chamtivosťou, až sa nám zdá, že nemáme za čo ďakovať. To je veľmi zúfalý stav, ktorý nám poukazuje na to, že choroba chamtivosti je v nás vo vysokom štádiu. Je to veľmi bolestný stav a veľmi zraňuje dve najdrahšie Srdcia – Ježiša a Márie. Mária nám aj v tomto nebezpečenstve môže byť záchranou. Skúsme sa preto pozrieť na jej život, aby sme vedeli, čo vďačnosť znamená, a učili o nej aj ostatných.

Mária počas svojho života všetky veci užívala s vďačnosťou. Všetkého sa dotýkala s vedomím, že to stvoril jej Stvoriteľ a že na všetkom spočíva jeho drahé srdce. On vytváral všetky veci s myšlienkami na nás, s radosťou z toho, že nám poslúžia a uľahčia nám život. Mária tieto pravdy prežívala v srdci a tak sa aj správala. Ona nehovorila o tom, za čo všetko ďakuje Stvoriteľovi, no hovoril o tom postoj jej srdca. My si často myslíme, že ďakovať znamená vymenúvať všetko, čo sme dostali, ale podstata je v niečom inom. My nie sme schop-

ní uchopiť a pomenovať všetko, čo dostávame. Podstatné nie sú naše slová, ale postoj nášho srdca. Ten má vyjadrovať vďačnosť Tvorcovi všetkého. Kto jedával pri Máriinom stole, videl a cítil, s akou vďačnosťou a jemnosťou sa dotýka jedla, ako obsluhuje hostí, ako pracuje v záhrade, ako sa rozpráva s ľuďmi... Jej postoj vyjadroval vďačnosť. Nemusela o nej hovoriť, ale každý to cítil. My tiež nemusíme veľa hovoriť. Dôležité je, aby Boh našiel v našom srdci semienka vďačnosti. Vďačnosť je niečím osobným, čo má byť vyjavené najprv Bohu. On, keď to uzná za vhodné, povie o našej vďačnosti aj ostatným. Ale my sa tým nikdy nechváľme ani nečakajme na chválu. Chvála ľudí je veľmi nebezpečná a ak ju nesmerujeme na Pána, môže nám ublížiť. (Dokončenie v budúcom čísle)

Simona Nováková

Radosť z odpustenia a Eucharistie

V sobotu 13. mája, v deň 100.výročia zjavenia Panny Márie vo Fatime, pristúpilo 68 detí z našej farnosti prvýkrát k sviatosti zmierenia. Pred sochou Fatimskej Panny Márie, ktorá bola umiestnená pri hlavnom oltári, sa rodičia modlili spoločne ruženec.

V nedeľu 14. mája počas slávnostnej sv. omše o 10.00 hod. tieto deti pristúpili k sv. prijímaniu a prijali pod spôsobom chleba a vína živého Ježiša Krista do svojich čistých srdiečok. Pripravovali sa na hodinách nábo-

ženstva objasňovaním a poznávaním právd viery, prikázaní a zmyslu prijímania sviatostí. Účasťou na detských sv. omšiach každú stredu prežívali radosť so stretávaním sa s Kristom aj navzájom.

Modlime sa za tieto deti, ale aj za ich rodičov, aby spoločne prichádzali do Božieho chrámu a pristupovali s úprimnou radosťou k sviatostiam.

Katechétka Anna Mydlová

AHOJ!

V jednej svojej homílii v televízii LUX známy kazateľ dp. Daniel Dian sa pošťazoval, že má taký dojem, ako keby niektorí kresťania strácali zmysel pre posvätno. A začína sa to už prvými úkonmi. Prežehnávame sa, akoby sme zapínali gombíky, a na pozdrav nám stačí *Pochválený...*; ale KTO (?) nám možno ostáva len v mysli. A pritom katolícky pozdrav je presne definovaný: „*Pochválený buď, Ježiš Kristus!*“ – a odpoveď: „*Až na veky. Amen!*“

A ešte jedna zásada: Hovorí sa, že pozdraviť je slušnosť a odpovedať povinnosť...

Keď sme už pri tých kresťanských pozdra-

voch, možno spomenúť aj iný pozdrav. Dnešná mládež sa zdraví pozdravom AHOJ! Je to prevažne pozdrav vodákov. Už v stredoveku mala každá loď na prope nápis AHOJ, ktorý bol odvodený od začiatkových písmen slov *Ad HOnorem Jesu*, čo znamená „Na chválu Ježiša!“

Pozdrav *Ahoj!* by teda mal byť pre mladých motorom pre plavbu životom, ktorá by mala smerovať k jedinému cieľu: Žiť ku cti Božieho Syna. Kompasom na tejto plavbe je Božie slovo – Biblia.

Laudetur Jesus Christus!

In aeternum. Amen!

Prameň: Gréckokatolícky kalendár, r. 2010.

Spracoval Dušan C.

Obr.: <https://sk.pinterest.com/darlenemyers/del-parson/>

Literárne okienko

Panbuh hodziňarom

abo co še mňa samemu v jednom našim varošu
prihodzilo

Je tu na vichodze pod briškom mestečko,
tak jak za kalapom tarkaste pirečko,
no ne Hanušovce ani ne Šečovce,
ba ani Humene. Zaleži na meže?

No ta tam na turňi i hodzini mali,
ľemže zhardzavene das sto roki stali
a ničto vam nežnal jich poreparovac.
Abo varoš němuch na to špendirovac?

Al'e raz po rokoch dostali občana,
o chtorim še širi v mesce taka fama,
že to majster-fizik, dochtor hodzinovi,
chtori stroj opravi, funguje jak novi.

Varoš pripravoval akurat oslavi,
ta teho fizika na vibor pozvali –
či oprava hodzin bula bi bars češka
a či ju on zrobi „gratis“ pre chir mesta?

Naš fizik na turňi ziscil pravdu totu,
že ten stroj je suci rovno ľem do šrotu.
Mal šak dobre šerco, občanoch šanoval,
no ta s totim strojom das rok še mordoval!
Nakoňec ta drina nežostala marna,
(choč veľo peňeži ho i ona stala):
Stari stroj ožije, šerco hodzin bije,
ručičky še ruša, ľudzom zaś posluža.

ľemže balamuta, maju starojsc inu,
chto ma nacahovac turňovu hodzinu?
Kosceľnik statečni, prihlaši še vun sam:
„Ozdaj ľem dakedi daco z teho i mam...“

Štiri roki kručel korbu toten dobrak,
pitac groše nejdze, kosceľnik ne žobrak.
Nakoňec to šicko bavic ho prestalo,
kašľel na hodzini, šerco jim zastalo.

Odtedy hodzini stoja v jednej mere,
ciferblat už ščarňel a stroj hardza žere.
V šercu teho mesta dachto šerco nema,
može sebe Rada tak pod bajuz duma:

„Ten fizik je babrak. Čom nevikumštoval,
žebi nam hodzini Panbuh nacahoval?!“
Panbuh ne hodziňar, kosceľnik ne glupi,
zostal zaś prez hodzin toten varoš skupi!

Základom tejto „klapancie“ v našom nárečí sú skutočné udalosti okolo hodín na veži nášho kostola v minulom storočí. Autorom je pán Imrich Séghy, ktorý vo Vranove pôsobil ako učiteľ a riaditeľ prvej Obecnej meštianskej školy od jej otvorenia r. 1935 do r. 1945.

OZNAMY

1. Dňa 7. júna po sv. omši pozývame na prednášku Richarda Vašečku pod názvom **Viačej času menej peňazí** zameranú na výchovu detí.
2. V tomto týždni pripadá prvá sobota mesiaca. Fatimská ružencová pobožnosť začne o 9.00 hod. po nej bude sv. omša a eucharistická poklona.
3. Dňa 17. júna organizujeme v našej farnosti Deň rodiny. Pozývame všetkých na toto podujatie. Registrovať Vašu rodinu môžete v sakristii.
4. Počas celého mesiaca jún, ktorý je zasvätený Božskému srdcu, bude vo všedné dni po večerných sv. omšiach krátka eucharistická poklona s modlitbou Litánií k Srdcu Ježišovmu.

MYŠLIENKA

Problém dnešného sveta je v tom, že ľudia sa používajú a veci sú milované....

Liturgický kalendár

28. 5. – Ne: 7. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA; slávnosť. Zbierka na katolícke masmédiá
51. svetový deň spoločenských komunikačných prostriedkov
31. 5. – Št: Sv. Petronela, mučenica; **Kántry**
1. 6. – Št: Sv. Justín, mučeník; spomienka; prvý štvrtok v mesiaci
2. 6. – Pi: PIATOK PO 7. VEĽKONOČNEJ NEDEĽI; prvý piatok v mesiaci; **Kántry**
3. 6. – So: Sv. Karol Lwanga a spoločníci, mučeníci, spomienka; prvá sobota v mesiaci; **Kántry**
4. 6. – Ne: NEDEĽA ZOSLANIA DUCHA SVÄTÉHO – TURÍCE; slávnosť
- Končí sa Veľkonočné obdobie**
5. 6. – Po: **Svätodušný pondelok**; sv. Bonifác, biskup a mučeník; spomienka
6. 6. – Ut: **Utorok 9. týždňa v Cezročnom období**; sv. Norbert, biskup; ľubovoľná spomienka
8. 6. – Št: NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA, NAJVYŠŠIEHO A VEČNÉHO KŇAZA; sviatok
9. 6. – Pi: Sv. Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi; ľubovoľná spomienka
10. 6. – So: Panny Márie v sobotu; ľubovoľná spomienka

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.